

Апелянта (позивача): Олійника Дмитра Вячеславовича,

у справі № 826/6347/15 (суддя Коротких А. Ю.)

ЗАЯВА ПРО ВІДВІД СУДДІВ.

За змістом п. 4 ч. 1 ст. 36 КАС суддя не може брати участі в розгляді адміністративної справи і підлягає відводу (самовідводу): за наявності інших обставин, які викликають сумнів у неупередженості або об'єктивності судді.

Колегією суддів 6ААС у складі суддів прийнято постанову від 09.06.2020 р. у справі № 826/6876/15, якою задоволено апеляційну скаргу НКРЕКП, скасовано постанову ОАСК від 08.09.2015 р., якою було задоволено позов Блащука В. Ю. При цьому, в основу цієї постанови покладено висновок про законність утворення НКРЕКП на підставі статті 11 Закону № 1682 «Про природні монополії», якою буцімто передбачено, що Національні комісії регулювання природних монополій (далі - комісії) є державними колегіальними органами, які утворюються та ліквідуються Президентом України. Комісії підпорядковуються Президенту України, підзвітні Верховній Раді України.

Водночас чинною з 13.03.2014 р. редакцією статті 11 Закону № 1682 цього не передбачено. Як встановлено постановою ВП ВС від 20.11.2019 р. у справі № 9901/988/18 викладена (оприлюднена) на офіційному веб-сайті Верховної Ради України редакція цієї статті не відповідає чинній. Колегії суддів, якщо виходити з презумпції її компетентності та неупередженості, має бути відомо як про цю постанову ВП ВС від 20.11.2019 р. у справі № 9901/988/18, котра є публічно доступною: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/86877127>

так і про три судових рішення Конституційного Суду України (рішення № 14-рп/2008 від 08.07.2008, ухвалу № 7-у/2018 від 19.09.2018, рішення № 5-р/2019 від 13.06.2019, що стосуються обставин діяльності НКРЕКП у відсутньому для цього конституційному і законодавчому полі.

Відповідно до п. 5 ППВСУ № 9 від 01.11.1996 «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя», положення якої втілені до ст. 7 КАС (джерела права, які застосовуються судом) Судам необхідно виходити з того, що нормативно-правові акти будь-якого державного чи іншого органу (акти Президента України, постанови Верховної Ради України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України, нормативно-правові акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим чи рішення Ради міністрів Автономної Республіки Крим, акти органів місцевого самоврядування, накази та інструкції міністерств і відомств, накази керівників підприємств, установ та організацій тощо) підлягають оцінці на відповідність як Конституції, так і закону. Якщо при розгляді справи буде встановлено, що нормативно-правовий акт, який підлягав застосуванню, не відповідає чи суперечить законові, суд зобов'язаний застосувати закон, який регулює ці правовідносини.

Повне ігнорування обов'язкових для врахування судами правових висновків ВС, і рішень КСУ є іншими обставинами, які викликають сумнів у неупередженості або об'єктивності судді. При цьому, чинник передбачений ч. 4 ст. 36 КАС не стосується вказаної підстави для відводу, оскільки в даному випадку йдеться не про рішення чи думку судді з приводу порушених питань, а про їх повну відсутність в мотивах постанови у справі № 826/6876/15. На підставі викладеного, заявляю відвід суддям Коротких А. Ю., Єгоровій Н. М., Сорочку Є. О., відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 36 КАС і за повної відсутності довіри до них.

22 червня 2020 р.

/Апелянт Олійник Д. В./